

første Tjeneste iforveien. Det er altsaa snarere en Forøgelse mod Landstingets Forslag. Det erede Medlem har nu ved sin Ændring rettet Bestemmelsen om Afgang til de tekniske Udsøgelser. Jeg indrømmer, at Tallet 44 er ikke nøjagtigt; Jeg vilde ønske, at det erede Medlem vilde nævne mig flere U nøjagtigheder i mine Ændringsforslag; det er umuligt andet, end at de Tal her maa det erede Medlem kunne saaledes udenad efter 8 Mars, for ikke at sige efter 8 Dages Studium, at han let vil kunne gjøre det. Men da det erede Medlem nu ved sine Ændringsforslag er gaaet tilbage til i dette Punkt at være enig saa vel med Landstingets som med Folkethingets Forslag, behøver jeg ikke at omtale det nærmere. Saaledes staa det altsaa med Mandstabs Udførelse. Med Hensyn til de specielle Baaben er der en ikke u væsentlig Forøgelse, og paa enkelte Punkter gaa de Herrer endnu højere end Landstinget. — Derefter komme vi til et andet Punkt, og det er et Hovedpunkt; det er det Punkt, hvorefter Brugen af Militærarbeidere nedsettes. Nu siger baade Landstingets og Folkethingets Forslag, at der skal indtælles af Militærarbeidere 340 Mand til Sygepasser- og Feste passertjeneste, fordi KOMBATTANTERNE, de egentlige Bærnedgigtige, ikke bør anvendes til Arbejder, som Militærarbeidere skulle bruges til. De Herrer sige nu, at istedetfor de 340 Mand skal der udføres 350 KOMBATTANTER og som da skulle udføre det Arbejde, de Andre hidtil have udført. Det er for at bruge de Herrer's egne Ord ved mange Leiligheder et bestemt Brud paa den lige Bærnepligt, og det Princip, man har nedlagt i Ordningen af 1867. Jeg kommer tilbage til dette og ogsaa til det erede Medlems Attest fra General Naasløff (Voisen: Traintjenesten!) Det erede Medlem nævner Traintjenesten. Man har i Landstingets og i Folkethingets Forslag 160 Mand til Traintjenesten, som tidligere ogsaa har været besørget af Militærarbeidere. Det er slet i Følge en Indstilling fra det erede Medlems Benner ved 2den Behandling, det er gaaet uforandret til 3die Behandling, og det erede Medlem har ikke søgt nogen Forandring deri til eneste Behandling. Naar nu det erede Medlem misbilliger det Princip, skulde han have foreslaaet, at de 160 Mand fremdeles skulde være Militærarbeidere og han vilde ikke have mødt nogen Modstand; men istedetfor at gaa den Vej er det erede Medlem gaaet lige den modsatte Vej. I Forhold til den nuværende Hærløven vil hans Forslag tage 510 Mand af KOMBATTANTKlassen for at gjøre Militærarbeidertjeneste, det bliver 4,000 vaabenføre Mand, der ikke skulle uddannes til Landets Forsvar, men bruges for at Nogle kunne blive fri, der ere for sine til at gjøre Militærarbeidertjeneste, eller ikke holde af at passe Heste. Jeg henholder mig til det erede Medlems familige Betænkninger, ogsaa den meget paa-

beraabte primitive Betænkning fra 1872, og han vil se, at han har fordymt dette i de stærkeste Udtryk. Man læse blot en eneste Sætning i Tillæg B. for 1875—76, Sp. 179: "Saa nogen Maade at afsvige fra den almindelige Bærnepligt og Grundføtningen om alt Mandstabs Vaabenførelse, maa Flexallet af flere Grunde paa det Bestemteste fravaade". Hvorfor det var nødvendigt at fastholde Militærarbeiderne til den Tjeneste, de før havde, er fremhævet i en udsørlig, tidligere Betænkning. Det erede Medlem gjør altsaa her et Brud paa den lige Bærnepligts Princip, et Brud, som vel tidligere Krigsministre have forsøgt, men som blev afvist af os i Forening saa bestemt, at senere Krigsministre ikke have været at foreslaa det, og medens vi i Mar have høvedet, at man burde blive staaende derved, møder det erede Medlem op med et Brud paa det Princip og hvorfor? For da at kunne sige: Vi spare derved 127,750 Tjenestebage og bespare ogsaa derved 70—80,000 Kr. Mine Herrer! Ville De forsøge den Sag, kunne De spare meget Mer paa den Vej; thi ligesom de nu tage 50 Mand bort pr. Bataillon, kunne De tage 100 Mand bort ved Lodtrækning; det er der flere Fortalere for. Med Hensyn til Spørgsmaalet om de 2 Maaned, som det erede Medlem har udtalt sig saa bestemt imod, have vi jo Lodtrækning, som vi kunne faae ved Sessjonerne, og som kan tænkes tilbels efter deres Forslag og tilbels efter vort at foregaa for 500 Mand pr. Bataillon saaledes, at de 100, som trække de højeste Numre, blive fri, og saa faae vi 365,000 Tjenestebage sparede. Hvilken Besparelse i Tjenestebage og hvilken Besparelse i Penge dette giver! Det kostede heller ingen Penge for Esau, da han fik Sindserne. (Udførelse af Stenbæk.) Det erede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbæk) skulde opløse sine sidste Læser ved de tidligere Behandlinger og saa se sig i Speil paa sine Forslag her. Jeg siger, at de Herrer kunne komme med saa mange Attester, som de ville fra andre Militære — det kommer jeg nærmere til at paavise —, men de skulle staa som dem, som først nu rigtig have faaet krænket det Grundprincip, som vi have faaet nedlagt i Hærløven af 1867. Et er at tale om andre Forslag, som kunne ligge for, men de Herrer tale om dette Forslag, som var det allerede vedtagne Lov. De tale med en Sikkerhed om denne Sag, som om deres Forslag alt var vedtaget, og det kun var en ren Formsag, at vi her behandlede det. Vi staa altsaa ligeoverfor en Lov, og jeg siger da overfor denne, at der er Ingen, der som de Herrer have krænket det Grundprincip, som er blevet nedlagt i Hærløven af 1867. Det har været forsøgt tidligere fra Hærens Side, men det er ikke lykkes faktisk, sørend de Herrer nu fremtræde med dette Forslag. Altsaa, jeg er fremdeles paa det samme Sted i mine Ændringsfor-